

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu a soudcem zpravodajem JUDr. Karlem Šimkou v právní věci žalobců: **a) Krajské regionální centrum – regionální pobočka – Plzeň - sever**, se sídlem Tylova 42, Plzeň 3, **b) Krajské regionální centrum - regionální pobočka – Plzeň - jih**, se sídlem Tylova 42, Plzeň 3, **c) Krajské regionální centrum – regionální pobočka - Plzeň - město**, se sídlem Tylova 42, Plzeň 3, **d) Krajské regionální centrum – regionální pobočka Písek**, se sídlem Husova 5, České Budějovice, **e) Krajské regionální centrum – regionální pobočka - Prachatice**, se sídlem Husova 5, České Budějovice, **f) Krajské regionální centrum – regionální pobočka - Praha - západ**, se sídlem Soudní 988/1, Praha 4, **g) Krajské regionální centrum - regionální pobočka - Příbram**, se sídlem Soudní 988/1, Praha 4, **h) Krajské regionální centrum – regionální pobočka - Rakovník**, se sídlem Soudní 988/1, Praha 4, **ch) Krajské regionální centrum – regionální pobočka Rokycany**, se sídlem Tylova 42, Plzeň 3, **i) Krajské regionální centrum – regionální pobočka – Mladá Boleslav**, se sídlem Soudní 988/1, Praha 4, **j) Krajské regionální centrum – regionální pobočka – Nymburk**, se sídlem Soudní 988/1, Praha 4, **k) Krajské regionální centrum – regionální pobočka - Pardubice**, se sídlem Pernštýnská 7, Pardubice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 12. 2013, č. j. MV-16512-202/VS-2008, v řízení o kasačních stížnostech žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 A 94/2014 – 280,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 4. 9. 2015 samostatné kasační stížnosti žalobců a) až k) (dále jen „stěžovatelé“) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 A 94/2014 – 280, jímž bylo zastaveno řízení o žalobách stěžovatelů pro nezaplacení soudních poplatků.

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační

stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, jež činí, podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč. Poplatkové povinnosti přitom podléhá i kasační stížnost podaná proti usnesení soudu, jímž bylo řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19).

[3] Vzhledem k tomu, že stěžovatelé soudní poplatky za řízení o kasační stížnosti neuhradili, vyzval Nejvyšší správní soud každého z nich usnesením ze dne 20. 10. 2015, č. j. 2 As 220/2015 – 40, ke splnění jejich poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení. Nejvyšší správní soud každého ze stěžovatelů taktéž vyzval k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo k prokázání, že jejich pověřený zaměstnanec nebo člen disponuje právnickým vzděláním, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Výše uvedené usnesení bylo do datových schránek stěžovatelů doručeno dne 30. 10. 2015 (viz doručanky na č. l. 42 spisu zdejšího soudu). Sedmidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula stěžovatelům v pátek dne 6. 11. 2015. Stěžovatelé nicméně v tomto dni ani později soudní poplatky nezaplatili. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[4] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatelé neodstranili ani další vadu svých kasačních stížností, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byli usnesením ze dne 20. 10. 2015, č. j. 2 As 220/2015 – 40, vyzváni, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

[5] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. listopadu 2015

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu